

Quadern de Llibres

NAVIGATION

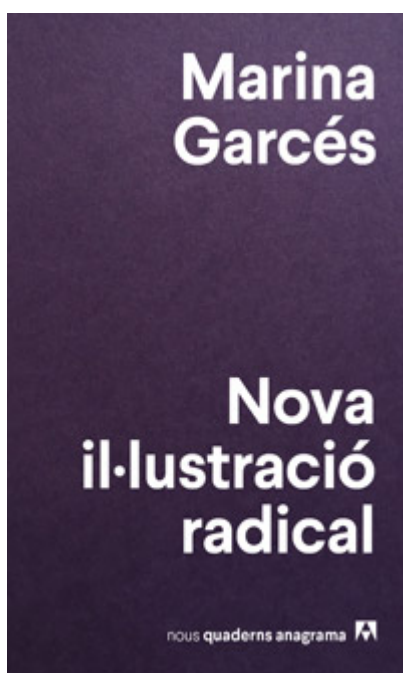
Nova Il·lustració radical

Títol: Nova Il·lustració radical

Autor: Marina Garcés

I.S.B.N.: 978-84-339-1615-0

Editorial: Arcàdia

Jorge Herralde, el 1970, va pensar que era indispensable engegar una col·lecció de pensament, d'assaig rigorós, de reflexió. Així van sorgir els fructífers «Cuadernos Anagrama». Se'n van publicar més de 160 títols.

Pensem que és un gran encert que apareguin, ara, els breus «Nous Quaderns Anagrama» (en català i en castellà), sobretot perquè estem en un moment molt delicat en què els valors i la pèrdua de tantes i tantes coses d'una societat tecnificada que sembla tenir de tot i més produeixen una angoixa

social difícil de revertir.

La *Nova Il·lustració radical*, de la filòsofa Marina Garcés (Barcelona, 1973), és el número cinc de la col·lecció. De Garcés, ja en vàrem parlar arran de la publicació del llibre *Fora de classe* ([Vegeu-ne la ressenya](#)).

Segons la filòsofa, el creixement del desig de l'autoritarisme en l'àmbit polític «està fent del despotisme i de la violència una nova força de mobilització» i està, *de facto*, penetrant en tota la societat. I afegeix: «La nostra impotència actual té un nom: analfabetisme il·lustrat.»

Sonograma 29/11/17

Aquest assaig està format per tres capítols: «Condicció pòstuma», «Radicalisme il·lustrat» i «Humanitats en transició». La pensadora barcelonina, que utilitza un llenguatge intens, ens aporta un ideari filosòfic de gran calat. «El nostre temps és el temps en què tot s'acaba.» No és un temps de postmodernitat sinó el de la insostenibilitat. Aquesta és la nostra condició pòstuma, una situació sense futur perquè «vivim en temps real un enduriment de les condicions materials de la vida, tant econòmiques com ambientals». Certament, tenir cura, com diu la filòsofa, és la nostra revolució.

En el segon capítol, en què l'autora desenvolupa les seves fascinants idees sobre el radicalisme il·lustrat, ens convida a combatre la credulitat. Hem de ser capaços de dir: «No us creiem», per poder confiar entre nosaltres. Ens volen dur cap a una nova utopia perfecta, ser «humans estúpids en un món intel·ligent».

En transició. El millor camí de l'experiència humana és «la capacitat que tenim de compartir les experiències fonamentals de la vida, la mort, l'amor, el compromís, la por, la cura, etc.»

Vivim en un món antiil·lustrat perquè estem veient com es reactiven els dogmatismes religiosos, polítics i ètnics. I aquest relat apocalíptic cancel·la la nostra relació amb el futur.

Marina Garcés ens empeny cap a la transició, la transformació, la crítica i la incredulitat cap a educar-nos a nosaltres mateixos.

Una aportació captivadora, la de Marina Garcés.

Text: Carme Miró